

अस्यापवादो यथा, राजमातेः ।
 “विषप्रदिग्धेन हतस्य पत्न्या
 नृगस्य मांसं शुभं च ताडते ।
 यथा तथा चाप्युपाद एव
 प्रदूषितोऽप्युपादं शुभावहम् ॥”
 अथ पञ्चशलाकचक्रम् ।
 “ऊर्ध्वं रेखास्थिताः पञ्च तिर्यक् पञ्च तथैव च ।
 हे हे च कोणयो रेखे साभिजित् क्षत्तिका-
 दिकम् ॥
 शम्भुकोणे द्वितीये तु लेखयेत् सर्वकर्मणि ।
 क्रूरैर्भिन्नमथो सौम्यैर्न च चं परिवर्णयेत् ॥
 नत्वापाते च ये दोषा ये च सप्तशलाकके ।
 ते सर्वे प्रभवन्त्यत्र नान्ता पञ्चशलाकके ।
 अथ चक्रान्तये कश्चित् पादवेध इहेष्यते ॥”
 तदुक्तं रत्नमालायाम् । कैचित्तत्रापीष्यते पाद-
 वेध इति । इति पञ्चशलाकाचक्रम् ॥ ३ ॥
 रत्नमालायाम् ।
 “ऊर्ध्वं द्वादशसुखारश्मिरवणौखशुक्तीयं गुरुः
 षष्ठं चाष्टममकं जस्तु पुरतो हन्ति स्फुटं नत्वा ।
 पश्चात् सप्तममिन्द्रजस्तु नवमं राहुः सितः
 पञ्चमम् ।
 द्वाविंशं परिपूर्णं तिर्यक्पदः सन्ताडयेन्नतरत् ॥”
 नत्वापातोऽयम् ॥ ३ ॥
 “यापात् सप्तमगः शशी यदि भवेत् पापेन
 युक्तोऽथवा
 यत्रात् तं परिवर्णयेत् सुनिमतो दोषो ह्यर्थं
 कथ्यते ।
 यात्रायां विपदो यद्देः सुतवधः सौरेण रोगोद्-
 भवो-
 ऽप्युदाहे विधवा व्रते च मरणं शूलच पुष्क-
 ल्मणि ॥” ३ ॥
 “रविमन्दकुचाक्रान्तं नृगाङ्गात् सप्तमं
 त्वयेत् ।
 विवाहयात्राचूडासु गृहकर्मप्रवेशने ॥”
 यामित्रवेधः ॥ ३ ॥
 “मूलजिकोक्तनिजमन्दिरगोऽथ पुण्यं
 मित्रार्थसौम्यगोऽथ तदीक्षितो वा ।
 यामित्रवेधविहितानपहृत्य दोषान्
 द्वायकारः शुभमनेकविधं विधत्ते ॥” ३ ॥
 भोजराजः ।
 “त्रिषड् दशैकादशगो दिनेष्टः
 सुतार्थसौभाग्यशुभप्रदः स्यात् ।
 वैधवादाताष्टमराशिस्थः
 श्रेष्ठो रुग्णः खशुचः करोति ॥”
 रविशुद्धिः ॥ ३ ॥
 “कन्यानक्षत्रशुद्धौ स्याद्वाहः शुभलक्षणम् ।
 पञ्चाङ्गान् विप्रशुद्धा तु यात्रापुण्योत्सवादेशः ॥”
 विद्याधरोविनायकः ।
 “प्रमामकः स्मृतो योनिर्योपितामस्तदुतिः ।
 अतः पुंयोगितोः शस्तं कलमकं शशाङ्कम् ॥
 गोचरद्वयविद्धं कन्याया यजनः शुभं वोष्य ।
 पितृकरिणश्च पुंमः शयैरवलेरपि विवाहः ॥

द्वितीयपुत्राङ्गतः प्रभाकरः
 त्रयोदशाहात् परतः शुभप्रदः ।
 न जन्मसप्तम्ययस्वगस्तथा
 करोति पुंसामपि ताड्यं फलम् ॥”
 तथा त्रयोदशाहात् परतः ॥ ३ ॥
 “त्रयोदशदिनान्यर्को दश षड्धरणीसुतः ।
 सार्धं दिनच शीतोऽशुभासमेकादशं तमः ॥
 सौरिः पादाधिकं वर्षं मासान् दौ दृष्टव्यतिः ।
 भवनाहं भृगुः सौम्यो यावद्वाशशुभाः फलम् ॥
 कष्टं व्रतादिके द्युर्न तथा शेषभागगाः ॥ ३ ॥
 लगे तत्पञ्चमे तूर्ये नवमे दशमे तथा ।
 गुरुर्भृगुर्वा दोषो विवाहे वर्हते शुभम् ॥”
 अथमेव सुतश्चिदुक्तयोगः ॥ ३ ॥
 “गोधूर्जं त्रिविधां वदन्ति सुनयो नारीविवा-
 हादिके
 हेमन्ते शिशिरे प्रयाति नृदुतां पिङ्गोदते
 भास्करे ।
 योषीऽर्धाक्षमिने वसन्तसमये भावौ गते
 दृष्टतां
 कुर्ये चाक्षसुपागते च नियतं प्राट्दृश्यरतु-
 कालयोः ॥ ३ ॥
 लयं यदा नास्ति विशुद्धमन्य-
 गोधूर्जिकां तत्र शुभां वदन्ति ।
 लगे विशुद्धे सति वीर्ययुक्ते
 गोधूर्जिका नैव फलं विधत्ते ॥ ३ ॥
 नास्तिन् यदा न तिथयो न च विष्टिवारा
 ऋचाणि नैव जनयन्ति कदापि विप्रम् ।
 अथाहृतः सततमेव विवाहकाले
 यात्रासु चायसुदितो भृगुजेन योगः ॥ ३ ॥
 मार्गे गोधूर्जियोगे प्रभवति विधवा माचमासे
 तथैव
 पुत्राधुर्जनयौवनेन सहिता कुम्भे स्थिते
 भास्करे ।
 वैशाखे सुखदा प्रजाधनवती ज्येष्ठे पतेन्मानदा
 आषाढे धनधान्यपुत्रवहुला पाणिपथे
 कन्यका ॥ ३ ॥
 विवाहपटके ।
 “सूदा वशुवि च कुलटा तत्पूर्वार्धे सतीत्यपरे
 जगुः ॥” ३ ॥
 ज्योतिःसारसमे ।
 “विवाहे तु दिवाभागे कन्या स्यात् पुन-
 र्ज्योतिता ।
 विरहानलदग्धा वा नियतं क्षामिवातिनी ॥ ३ ॥
 महाभारते ।
 “रात्रौ दानं न शंसन्ति विना चाभयदक्षि-
 णाम् ।
 विद्यां कन्यां द्विचमेष्टा दीपमसं प्रतिश्रयम् ॥” ३ ॥
 यावः ।
 “रिक्तासु विधवा कन्या दर्शेऽपि स्याद्वा-
 हिता ।
 शुनेश्चरदिने नैव यदा रिक्ता तिथिर्भवेत् ।
 तस्मिन् विवाहिता कन्या पतिसन्तानवहिता ॥”

स्मृतिः ।
 “धर्मार्थकाममोक्षाणां दाराः संप्राप्तिहेतवः ।
 परीक्षन्ते प्रयत्नेन पूर्वमेव करयन्तात् ॥” ३ ॥
 मनुः ।
 “अथङ्गाङ्गीं सौम्यनाम्नीं हंसवारुणगामिनीम् ।
 तनुलोमकैशदशनां नृद्विज्ञीसुद्वेत् स्त्रियम् ॥” ३ ॥
 शातातपः ।
 “हंसस्त्रनां मेघवर्णा मधुपिङ्गललोचनाम् ।
 तादृशीं चरयेत् कन्यां गृहस्थः सुखमेवमेव ॥” ३ ॥
 भविष्ये ।
 “प्रतिष्ठिततणाः सत्यक् रक्ताम्भोजसमत्विवः ।
 तादृशाश्चरणा धन्या योषितां भोगवर्हनाः ॥”
 प्रतिष्ठितो भूमौ लयः समस्तलोऽधोभागो येषां
 ते तथा ॥ ३ ॥ मनुः ।
 “नोद्वेत् कपिलां कन्यां नाधिकाङ्गीं न
 रोगिणीम् ।
 नालोभिकां नातिलोनीं न वाचाटां न पिङ्ग-
 लाम् ॥
 नर्चटचनदीनाम्नीं नान्धपर्वतनामिकाम् ।
 न पल्लविप्रैश्च नाङ्गीं न च भीषणनामिकाम् ॥”
 प्रतिप्रसवमाह मत्स्यस्मृते ।
 “गङ्गा च यमुना चैव गोमती च सरस्वती ।
 नदीनां नाम दृष्टे मातुली तुलसी अपि ।
 रेवती चाश्विनी मेघ रोहिणी शुभदा भवेत् ॥”
 लल्लविप्रनामगौ ।
 “नेत्रे यस्याः केकरे पिङ्गले वा
 स्याद्दुःशीला ज्ञावलोकेक्षया च ।
 जूपो यस्या गच्छयोः क्षमिताया
 निःसन्दिग्धा वन्यकौ तां वदन्ति ॥” ३ ॥
 नन्दिकेश्वरपुराणे ।
 “क्षामा सुकेशी तनुलोमरात्री
 सुभूः सुशीला सुगतिः सुदन्ता ।
 वेदीविमथा यदि पङ्कजाक्षी
 कुलेन ह्रीनापि विवाहनीया ॥
 हृष्टा कुदन्ता यदि पिङ्गलाक्षी
 लोना समामीर्षसमाङ्गयतिः ।
 मध्ये च पुष्टा यदि राजकन्या
 कुलेऽपि योग्या न विवाहनीया ॥” ३ ॥
 हारीतः ।
 “तस्मात् कुलनक्षत्रविज्ञानोपपन्नां वरयेत् ॥”
 दक्षोपपन्नां नाङ्गीनक्षत्रहीनाम् ॥ ३ ॥
 नाङ्गीनक्षत्रमाह खरोदये ।
 “अश्विन्यादि लिखितं सर्पाकारं त्रिनाडिकम् ।
 तत्र वैधवशाज्ज्ञेयं विवाहादि शुभाशुभम् ॥
 त्रिनाड्येधनक्षत्रमश्विन्यादांशुगोचरा ।
 हस्तोन्मूलवाचस्पतः पूर्वभाद्रपदाश्च ॥
 याव्यः सौम्यो गुरुर्धर्मेनिश्चिन्ना मित्रजलाङ्गयम् ।
 धनिष्ठा चोत्तराभद्रा मध्यनाडीव्यवस्थिताः ॥ ३ ॥
 क्षत्तिका रोहिणी सर्पो मघा खातीविशा-
 खके ।
 उत्तरा श्रवणा पौषं चरुनाडीव्यवस्थिताः ॥ ३ ॥
 अश्विनादिनाडीवैधर्मे षष्ठं द्वितीयकं क्रमात् ।